

L'ANC i la centralitat de l'independentisme

written by Carles Suárez i Graells | 27 de gener de 2019

Els partits processistes, no contents amb el seu retorn a l'autonomisme, pretenen que tot l'independentisme els segueixi. Només així es pot entendre les crítiques que ha rebut l'ANC els darrers dies i setmanes de part de *Nació Digital*, *l'Ara* i altres mitjans i tertulians afins a ERC i PDeCAT.

La crítica és que l'ANC ha perdut la centralitat perquè no blanqueja el gir autonomista dels partits i de la seva acció de govern. Perquè no blanqueja que es sostingui el govern Sánchez-Borrell que tant mal fa a la credibilitat internacional de l'independentisme. Perquè no blanqueja que l'aposta estratègica sigui ara una taula de diàleg permanent amb les forces del 155.

Alguns critiquen l'ANC per abanderar unes primàries que poden suposar una llista electoral que competeixi amb altres llistes amb "ADN també independentista". Deixem-ho clar, l'independentisme no és una qüestió biològica. L'independentisme no es troba en l'ADN. L'independentisme és una qüestió política. L'independentisme es troba en l'estratègia.

L'ANC no ha perdut centralitat en l'independentisme. Simplement, alguns partits han abandonat l'estratègia independentista. Però el seu gir no modifica la centralitat. La centralitat de l'independentisme segueix sent aconseguir la independència.

Si els partits processistes han abandonat tota estratègia que busqui la independència en l'escenari actual, el mínim que podrien fer és preguntar a les seves bases si hi estan d'acord i, després, presentar-se a unes eleccions amb aquest programa.

Però que s'abstinguin de criticar l'independentisme per mantenir una estratègia per aconseguir la independència.

I que deixin de justificar el gir a l'autonomisme per la suposada "patacada" que va tenir la via unilateral. La derrota de l'octubre del 2017 no fou degut a l'unilateralisme, sinó justament a l'abandonament de l'unilateralisme:

- Per què es va acatar la dissolució de la Sindicatura Electoral, autoritat electoral clau per homologar el referèndum, formalitzar la proclamació dels resultats i aconseguir reconeixements internacionals?

- Per què es va renunciar a proclamar la independència 48 hores després de presentar els resultats? Com que no hi havia Sindicatura, el més similar va ser l'enviament dels resultats del Govern al Parlament el 6 d'octubre. Per què es va tardar 5 dies a enviar els resultats? I per què no es va convocar el ple abans del 8 d'octubre?

- Per què el 3 d'octubre la Conselleria d'Exteriors va donar consignes a les Delegacions exteriors a buscar mediadors en lloc de buscar reconeixements internacionals?

- Per què s'atura la vaga general i la mobilització permanent el 3 d'octubre?

- Per què el ple del dia 10 al Parlament (que era segons la Llei del Referèndum, era qui havia de formalitzar la proclamació) no va votar, ni aprovar ni proclamar res i es va reduir a un confús discurs del president que va suposar el ridícul davant els mil periodistes internacionals acreditats a la sessió i va liquidar la credibilitat?

- Per què la votació d'independència del 27 es va fer coincidir amb la sessió del Senat per aplicar el 155? Per què es va esperar que l'Estat espanyol tingués els mecanismes legals vigents per neutralitzar qualsevol intent de fer efectiva la proclamació?

- Per què el text de la “proclamació” del 27 es va col·locar en el preàmbul, en la part no dispositiva de la resolució, i tant la Mesa com el portaveu de Junts pel Sí van aclarir que no tenia efectes jurídics?
- Per què la resolució, com bé afirmen ara els represaliats en la defensa judicial, no es va publicar ni al DOGC ni al BOPC?
- Per què no es van posar en marxa els decrets necessaris per desplegar la Llei de Transitorietat? Per què no es va treure la bandera espanyola? Per què no es va comunicar la independència a la Unió Europea i les cancelleries estrangeres? Per què no es va legislar per controlar les forces de seguretat o, en cas contrari, crear cossos de voluntaris de defensa del nou estat?
- Per què un cop aprovat el 155 es va abandonar la Generalitat, es va acatar el cessament del Govern i la dissolució del Parlament?
- Per què no es va posar en marxa l'Assemblea de Càrrecs electes?
- Per què el *sottogoverno* (avui governo) va acatar i col·laborar amb el 155 i va ser partícip del tancament de les Delegacions exteriors i l'acomiadament del personal?
- Per què els partits van acatar la convocatòria il·legal d'eleccions el 21D?

Les sessions des del 21D ja no cabrien en aquest article.

Hi poden haver molts motius que expliquin les respostes: la repressió, els vincles del lideratge amb el sector privat conservador, l'esperança que Europa mediés, la confiança en la misericòrdia espanyola, la no anàlisi prèvia dels costos d'aconseguir la independència d'Espanya, etc., etc.

Molts motius, tots respectables. Però que no culpin la unilateralitat. La unilateralitat era el 2017 la centralitat

de l'independentisme, i ho segueix sent avui.